

Чорнильне серце (стислий переказ)

Корнелія Функе

Стислий переказ скорочено, автор: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

НІЧНИЙ НЕЗНАЙОМЕЦЬ

12-річна Мегі Фольхарт живе з батьком Мортимером і називає його Мо. Він працює палітурником, і вони з дочкою часто змінюють місце проживання. Однієї дощової ночі Мегі чує надворі кроки, а визирнувши у вікно, бачить якогось чоловіка. Дівчинка біжить до батькової кімнати і повідомляє про незнайомця. Мо відправляє дочку спати, а сам кличе нічного гостя у будинок. Мегі не йде у свою кімнату, а підглядає і підслуховує. Незнайомця звати Вогнерукий, на його обличчі є три довгі бліді рубці, а в його наплічнику сидить якесь звірятко. Вогнерукий попереджає Мо, що на його слід натрапив Каприкорн. Гість просить Мо віддати Каприкорну те, що той хоче. Мо обіцяє, що дасть остаточну відповідь завтра опівдні, коли Вогнерукий прийде знову.

ТАЄМНИЦІ

Зранку, поки не з'явився Вогнерукий, Мо збирає речі, щоб втекти з дочкою. Мегі не хотіла покидати школу, та це було не вперше. Коли якомусь букіністові, колекціонеру чи якійсь бібліотеці потрібен був палітурник, запрошували Мо. Щоправда, дівчинці не подобалося слово палітурник, тому вона називала батька книжковим лікарем.

Мо і Мегі збиралися їхати до тітки Елінор, яка жила біля одного з озер на півночі Італії. Їхати мали власним автобусиком, у якому для Мегі навіть було влаштоване ліжко. Крім інших речей, Мегі взяла з собою скриньку для книг, яку колись зробив для неї батько. У чужині книги були для дівчинки наче домівкою. Ні з ким не попрощавшись, вони рушили, та біля воріт їх уже очікував Вогнерукий.

НА ПІВДЕНЬ

Вогнерукий сказав, що не дасть пошити себе в дурні. Він побажав приєднатися до Мо та Мегі і їхати з ними на південь, адже Каприкон перебував, за словами Вогнерукого, на півночі.

Мегі зовсім не хотілося, щоб Вогнерукий їхав з ними, та Мо мусив взяти і його з собою, бо був йому щось винен. Дівчинка досі не розуміла, що відбувається, а батько не давав їй жодних пояснень. Коли вона знову запитала, що коїться, Вогнерукий розповів, що Каприкорн наганяє на усіх страх, а Мо має одну річ, яку Каприкорнові страшенно кортить мати.

У дорозі Мегі знайомиться з улюбленцем Вогнерукого. Це куниця на кличку Гвін, у неї за вушками є малесенькі ріжки. Коли Вогнерукий заснув, Мо признався дочці, що має книжку, яка потрібна Каприкорну, але її не можна віддавати.

БУДИНОК, ПОВЕН КНИЖОК

Ввечері мандрівники прибули до тітки Еліно́р. Вона була рада бачити Мо, хоч він не попередив про свій приїзд. Тітка хотіла, щоб Мо зайнявся її книжками. Мо представив Вогнерукого як свого товариша і сказав, що той переночує одну ніч і вирушить далі на південь.

Весь будинок Еліно́р був заставлений книжками, але тітка заборонила дівчинці брати книжки з бібліотеки. Ме́гі здогадалася, що Мо передасть таємничу книжку тітці, тому слідувала за батьком. Слідував також і Вогнерукий. Він сказав дівчинці, що Каприкорн уб'є Мо, якщо не одержить книжки. Коли Мо разом з книжкою і тіткою зникли у бібліотеці, Вогнерукий увіпхнув Ме́гі туди, щоб вона довідалася, що вони задумали робити.

УСЬОГО-НА-ВСЬОГО КАРТИНКА

Ме́гі почула розмову тітки і батька про те, що книга буде в безпеці, бо в бібліотеці встановлена дорога сигналізація. Коли дівчинку помітили, вона попросила показати їй книжку. Тітка сказала, що там нема нічого аж такого цікавого, але подивитися можна. Розглядаючи книжку, Ме́гі побачила кілька ілюстрацій, на яких були гарно вдягнені жінки, фокусник-вогнедуб, воїн, на руці в якого сиділа тваринка, схожа на Гвіна.

Наступного ранку Ме́гі бачить, як Вогнерукий жонглює м'ячиками, він пояснює, що заробляє цим на хліб. У його сумці дівчинка помітила різні пляшки та інше таємниче причадалля. Вогнерукий пропонує, що покаже їй вночі, для чого це все. Ме́гі погоджується, бо планує дізнатися від нього більше про книжку, адже батько досі не відкрив їй жодної таємниці.

ВОГОНЬ І ЗОРІ

Вогнерукий просить Еліно́р дозволити йому переночувати ще одну ніч, а ввечері увімкнути сигналізацію трохи пізніше, бо він влаштує для Ме́гі виставу на дворі. Мо пояснив тітці, що Вогнерукий хоче показати фокуси з вогнем. Еліно́р пообіцяла вимкнути сигналізацію на годину, щоб ввечері дівчинка і фокусник могли вийти і зайти в будинок.

За п'ять хвилин до одинадцятої тітка вимикає сигналізацію, а Вогнерукий показує для Ме́гі фокуси з вогнем. Він запалює смолоскипи, пускає вогонь, проводить ним по руці. У якусь мить Ме́гі відчуває небезпеку, чує чоловічі голоси і кидається у будинок. Вона не добігає до бібліотеки, бо її схоплює тітка і шепче, що хтось увірвався туди. Зателефонувати у поліцію вони не можуть, бо телефонний дріт хтось обрізав. Дівчинка і тітка чують з бібліотеки голоси Мо і якихось чоловіків. Злочинці чомусь називають Мо Чарівновустим. Вони викрадають книжку зі сховку і забирають з собою Мо.

ЩО ПРИХОВУЄ НІЧ

Вогнерукий відчуває провину, адже він причетний до викрадення книжки і Чарівновустого. Якусь мить йому навіть хотілося признатися Ме́гі у всьому, пояснити, навіщо він розповів усе Каприкорнові. Але Вогнерукий забирає свої речі і йде геть під покровом ночі.

САМА

Ме́гі люта на тітку, бо якби та не тримала її, вона б спробувала врятувати Мо.

Поліціянти, яких Елінор викликала мобільним телефоном Мо, не дають надії на допомогу, а почувши від дівчинки, що для порятунку Мо треба шукати Каприкорна, презираються так, ніби її батька викрав злий вовк. Тітка розуміє, що до всього цього причетний Вогнерукий, бо він раптово зник.

ПІДМІНА

Мегі знаходить під батьковою подушкою знімок своєї мами: Мо завжди клав знімок під подушку. На питання, де вона, Мо завжди казав, що коли Мегі було 3 роки, мама поїхала дуже далеко. Дівчинка вважала, що мама просто пішла від них.

Вночі Мегі вирішує йти на пошуки Мо. Дівчинка хоче підсунути прощальний лист під двері тітки, але він не пролізає, тому вона заходить у спальню. Тут Мегі бачить на грудях тітки ту саму книжку. Вона будить тітку і вимагає пояснень. Тітка говорить, що підмінила книжку, бо хотіла роздивитися її, а про те, що викрадуть Мо і підмінену книжку, навіть не могла подумати. Цього разу Мегі довідалася, що книжка називається "Чорнильне серце", а її примірників неможливо знайти по всьому світу, бо вони кудись зникли. У книжці йшлося про фей та різних казкових істот, і тітці вона здавалася нудною. Мегі та Елінор вирішують разом шукати Мо.

ЛІГВИЩЕ ЛЕВА

Вогнерукий знову з'являється в будинку Елінор і дивується, коли бачить, що "Чорнильне серце" досі тут. Він говорить, що люди Каприкорна повезли Мо на південь у Каприкорнове село. Мегі попросить Вогнерукого відвезти її до того села, бо хоче віддати Каприкорнові книжку і повернути батька. Вогнерукий погоджується, та Елінор дізнається про це і вирішує їхати разом з ними.

БОЯГУЗ

Вночі Вогнерукий проникає до кімнати Мегі і довго розглядає дівчинку. Її обличчя нагадувало йому дорогу для нього людину. Фокусник знав, що привезе Каприкорнові і книжку, і дівчинку, але цієї ночі він знайшов між книжками дівчинки "Чорнильне серце" і почав розглядати сторінки. Відколи він тримав книжку в руках востаннє, минуло вже майже 9 років. Читати він і досі умів абияк. Вогнерукий здогадувався, що як тільки Каприкорн одержить цю книжку, він запевне й не погляне в його бік.

УСЕ ДАЛІ НА ПІВДЕНЬ

Зранку Елінор, Вогнерукий і Мегі вирушають у дорогу. Тітка намагалася випитати, чим той Каприкорн займається, але Вогнерукий ніяких конкретних відповідей не давав. Він лише розповів про Каприкорнове село. Воно навіть не мало назви і було місцем покинутих колись будинків і приміщень, де зараз володарював Каприкорн і його люди. Вогнерукий додав, що Каприкорн завжди одержує все, що хоче. Раптом Мегі згадала, що Вогнерукий говорив Мо, ніби Каприкорн живе на півночі. Дівчинка запитала Вогнерукого про це, а він викрутився, сказавши, що у Каприкорна дві штаб квартири: на півночі і на півдні.

За кермом сиділа Елінор, адже Вогнерукий не вмів водити машину. Книжка, що стала причиною їхньої поїздки, лежала в багажнику, під запасним колесом. Елінор просила дівчинку не говорити про цю схованку Вогнерукому, але Мегі все-таки

довірилася йому.

КАПРИКОРНОВЕ СЕЛО

Машина підіймалася все вище й вище в гори. Вони наближалися до Каприкорнового села, або дияволового села, як говорив Вогнерукий. Він добре знав туди дорогу. Коли вони прибули, їх зустріли озброєні Каприкорнові люди. Один з чоловіків на ім'я Баста спитав Вогнерукого, навіщо він привіз жінку, адже потрібна лише книжка і дівчинка. Вогнерукий сказав, що жінка вперта, тож довелося взяти і її. Баста справив на Мегі жахливе враження. Чоловік мав різкі риси обличчя, очі прищулював, у ньому було стільки люті, стільки злості. Баста повів гостей до будинку Каприкорна.

ДОРУЧЕННЯ ВИКОНАНО

Мегі помітила, що всі чоловіки тут ходять у чорному. Були тут і жінки, які виконували роль служниць. У своїх чорних костюмах чоловіки нагадували гайвороння.

Каприкорн виявився високим блідим чоловіком з майже безбарвними очима. Він вислухав Вогнерукого, а тоді видер книжку з рук Мегі. Дівчинка зрозуміла, що Вогнерукий зрадив їх з тіткою. Потім Каприкорн наказав замкнути Мегі та Елінор на задньому дворі.

І РАДІСТЬ, І БІДА

Дівчинка і тітка опинилися у якомусь приміщенні, де навіть не було вікон. Елінор намагалася з'ясувати, що це все означає, але Баста погрозив їй і пішов. Коли тітка зуміла знайти у темноті вмикач, спалахнуло світло, і вони побачили у кутку Мо. Він уже знав, що Вогнерукий — зрадник. Батько жалів, що дочка потрапила в це жахливе місце. Мо говорив, що Каприкорн все одно не дасть Вогнерукому того, що він хоче за книжку.

ТОДІ

Мо нарешті розповідає Мегі усю правду. Коли дівчинці було 3 роки, Мо читав дівчинці і її мамі "Чорнильне серце". Він дійшов до 7 розділу, і раптом дещо сталося: зі сторінок книги зійшли Каприкорн, Баста і Вогнерукий. Цим трьом і втямки не було, що з ними сталося. А мама дівчинки раптом потрапила у книжку. На щастя, ні Баста, ні Каприкорн не звертали уваги на маленьку Мегі, а Мо вдалося вигнати цих двох. Вогнерукий просив Мо не вбивати його, бо він простий фокусник-вогнедуд. Наступних 2 роки Вогнерукий час від часу приходив до Мо і просив повернути його у книжку. Мо ховав від нього книжку, бо ще надіявся повернути дружину. Саме Каприкорн, Баста і Вогнерукий дали Мо ім'я Чарівновустий.

Стислий переказ скорочено, автор: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

ЗРАДЖЕНИЙ ЗРАДНИК

На світанку двоє Каприкорнових людей — Пласконіс (мав розплющене обличчя) і Кокерель (був кульгавим), повели бранців Каприкорновим селом. Дівчинка бачила багатьох Каприкорнових поплічників і назвала їх для себе чорними куртками.

Мо, Мегі та Елінор привели до великої церкви, яка була перероблена на лігвище диявола. Зі статуї, яка колись була янголом, тепер був зроблений Каприкорн. Стіни тут були червоного кольору, а замість вітара стояло крісло, у якому сидів сам Каприкорн. У церкві був і Вогнерукий.

Каприкорн і пів десятка його людей влаштували спалення усіх примірників "Чорнильного серця". Крім книжки Мо, Каприкорн дістав звідусюди усі примірники книжки, а тепер спалював, щоб ніхто його ніколи не повернув назад, адже жити тут йому подобалося більше.

Вогнерукий зрозумів, що Каприкорн брехав йому про те, що існує єдиний примірник, який знаходився у Мо. Каприкорн обіцяв вогнедуwu повернення у книжку, а за це Вогнерукий сказав, де переховується Мо і привіз сюди Мегі. Зраджений вогнедуw намагається врятувати хоч одну книжку, але обпікає пальці і йде геть з церкви.

Після того, як усі книжки були спалені, Каприкорн розповів Мо, що 5 років тому знайшов читця на ім'я Даріус, який теж вмів вичитувати з книжок, правда, це деколи виходить не зовсім добре. Наприклад, Даріус вчитав Пласконоса, але в того страшне обличчя. Тепер Мо замість Даріуса повинен був вчитати золото і гроші для Каприкорна з різних книжок, які підібрав Даріус. Першою книгою, з якої мав читати Мо, був "Острів скарбів".

ЧАРІВНОВУСТИЙ

Уперше за 9 років Мегі чує, як батько читає вголос. Він вчитав з "Острова скарбів" золоті, срібні і мідні монети. За наказом Каприкорна Мо читає казку з "Тисячі і однієї ночі". Та замість скарбів з'являється переляканий хлопчина, десь років на 3-4 старший за Мегі, з тюрбаном на голові. Мо говорить, що більше не читатиме, бо стомився. Каприкорн не заперечує і каже, що це був лише іспит, бо завтра потрібно буде вчитати дещо інше. Раптом він показує ще один, не спалений, примірник "Чорнильного серця" і каже, що з цієї книжки Чарівновустий вчитав одного його товариша з минулого.

ПЕРСПЕКТИВИ НЕВТІШНІ

Мо, Мегі та Елінор знову замкнені у комірчині. Дівчинка хвилюється за долю хлопця, якого вчитав Мо, Елінор плаче, а Мо звинувачує себе у всьому, що сталося. Для нього приносять гарячий чай з медом, щоб його горло було завтра як новеньке.

Вночі їм на порятунок приходить Вогнерукий. Каприкорн не дотримав своєї обіцянки, тому фокусник переходить на бік Мо. Вогнерукомувдалося викрасти у Басти в'язку ключів і навіть ключ від машини Елінор. Втікачі забирають з собою також хлопця і дізнаються, що звати його Фарид. Вогнерукий, Мо з Мегі, Елінор та Фарид тікають на машині тітки, але за ними кидається погоня.

ЗМІЇ І КОЛЮЧКИ

Бензин у машині Елінор закінчувався, до того ж луснуло переднє колесо, тому втікачі покидають машину і йдуть пішки схилом угору. Їх переслідують Баста і Пласконіс, які вирішують повернутися назад по собак, щоб натрапити на слід.

Вогнерукий веде усіх на південь, до узбережжя. Шлях туди довгий і небезпечний,

бо у цій місцевості водяться отруйні змії.

БАСТА

На котромусь з пагорбів Мо вирішує, що всім потрібно відпочити. Їм трапляється розвалена халупка, і вони проводять там ніч. Та на світанку до них наближаються Баста і Пласконіс з собаками. Мо та Вогнерукий нападають на Каприкорнових людей. Собаки впізнають Вогнерукого, бо колись він підгодовував їх. Мо схоплює Басту, а Фарид влучно запускає камінцем у лоб Пласконоса. Коли Баста вихоплюється з-під рук Мо, Елінор приставляє Пласконосову рушницю до його потилиці. Басту і Пласконоса зв'язують і залишають у халупі, а самі рушають далі. Мо розповідає Вогнерукому, що Каприкорн залишив собі один примірник "Чорнильного серця".

У БЕЗПЕЦІ

Втікачі добирають до людей. Вогнерукий і Фарид кудись зникають, а тітка, яка мала з собою кредитну картку, знімає два номери у найкращому готелі і купує для себе, Мо і Мегі новий одяг. Тепер вони у безпеці, але Елінор і Мегі бояться, що Мо захоче повернутися по книжку.

На третій день тітка вирішує повертатися додому. Перед від'їздом Елінор дає Мо адресу Фенолію, автора "Чорнильного серця". Фенолію живе неподалік і може ще мати кілька примірників книжки.

НІЧ, СПОВНЕНА СЛІВ

На прощання Елінор подарує Мегі книжку з віршами, де немає жодного лиходія, тож Мо може читати дочці вголос.

Мо і Мегі зустрічають у місті Вогнерукого і Фариду, які показують перехожим фокуси з вогнем. Мо розповідає їм, що збирається їхати до одного чоловіка, який є автором "Чорнильного серця". Вогнерукий вирішує теж їхати до Фенолію, бо досі має надію повернутися додому. та він просить Мо не розповідати про нього Фенолію.

Вночі перед поїздкою Мо з Мегі не можуть заснути, тому читають книгу з віршами. Зранку у кімнаті з'являється жовтогаряча пташка з одного з віршів. Мегі вважає, що це дивовижно, і хоче й сама мати таке вміння.

ФЕНОЛІО

Мо, Мегі, Вогнерукий і Фарид приїжджають у село, де живе Фенолію. Письменник виявився старшим чоловіком, у нього вдома саме були маленькі онуки, яких звали Піппо, Ріко та Паула.

Фенолію дізнається від Мо усю неймовірну історію, але у нього немає жодного примірника "Чорнильного серця", бо усі хтось викрав. Мегі дізнається від старого, що Вогнерукого у книжці вбиває один з людей Каприкорна саме тоді, коли фокусник намагається врятувати свого пухнастого друга.

ХИБНА КІНЦІВКА

Фенолію мріє побачити героїв своєї книжки. Він цікавиться, чи має Вогнерукий рубці на обличчі, які йому залишив Баста, бо обом колись подобалася одна й та ж дівчина. Мо вирішує, що непогано було б звести Фенолію з Вогнеруком, щоб вогнедур дізнався про свою трагічну кінцівку і, можливо, змінив думку про повернення у

книжку. Мо мав ще одну божевільну ідею, яку хотів обговорити з письменником пізніше.

ПЕРЕДЧУТТЯ І ОСТРАХ

Вогнерукий лютий, бо Мо приводить до нього Феноліо. Чарвіновустий говорить вогнедуву, що в книжці його чекає смерть від рук одного з Каприкорнових людей. Мегі просить Вогнерукого не пробувати повернутися у книжку, а лишитися у цьому світі. Та він тікає, а Фарид кидається бігти за ним. Вогнерукий з хлопцем домовляються, що викрадуть у Каприкорна "Чорнильне серце".

УСЬОГО НА ВСЬОГО ІДЕЯ

Мо дає дочці слово, що більше не повернеться до Каприкорнового села, хоч йому і хочеться повернути дружину. У нього є одна ідея, як усе ж таки змінити те, що сталося 9 років тому, і в цьому має допомогти Феноліо. Батько з дочкою залишаються у селі письменника, а той пропонує їм пожити в помешканні, яке час від часу здає туристам.

УДОМА

Тим часом Елінор приїжджає додому і виявляє, що усі книги з її бібліотеки спалили Каприкорнові люди. Для жінки це жахливий удар, адже вона збирала ті книги усе життя.

МІСЦИНА НЕПОГАНА, МОЖНА ЛИШИТИСЬ

На горищі Феноліо має багато книжок у поганому стані, тож Мо отримує роботу. Поки батько працює, Мегі читає і грається з онуками письменника. Одного вечора дівчинка розпитує батька про маму і дізнається, що мама сміється так само, як Мегі, і так само поживує пасмо кіс, коли читає. Вона короткозора, але надто горда, щоб носити окуляри. Мама любить камінчики – пласкі, круглі, відшліфовані, які приємно потримати в долоні.

ЯЗИКАТИЙ ПІППО

Елінор телефонує Мо і повідомляє про спалені книжки. Вона просить зустріти її з літака, бо їде сюди, щоб звернутися до тутешньої поліції.

Коли Мо поїхав в аеропорт, щоб зустріти Елінор, до Мегі приходять Баста і Пласконіс. Вони вийшли на її слід завдяки язикатому Піппо, онуку Феноліо. Піппо розповів їм про дідуся і про книжку, якою Мо страшенно цікавився.

Каприкорнові люди забирають з собою дівчинку і Феноліо, який просто вражений появою тих, кого сам таки й створив. Баста вирізає ножиком на шафі своє ім'я, щоб дати Мо знак, де шукати дочку.

СЕРЕД ЗЕЛЕНИХ ПАГОРБІВ

Вогнерукий і Фарид влаштовують таємну схованку недалеко від Каприкорнового села і спостерігають за всім, що там відбувається. Хлопець допомагає Вогнерукому, бо хоче, щоб той навчив його фокусів з вогнем. Однієї ночі Вогнерукий вирішує навідати у Каприкорновому селі одну жінку, служницю, яка колись йому вже раз допомогла. Фарид знав, що її фото Вогнерукий носить у своєму наплічнику, бо закоханий у неї.

ПОВЕРНЕННЯ

Мегі і Фенолію приводять до Каприкорна у церкву. Там порядкувала стара, схожа на сороку, жінка, яку звали Мртола. Вона сварила Басту, бо не привіз Чарівновустого, а раніше у нього вкрали ключі і він загубив собак. Виявляється, Мртола — матір Каприкорна, яка у книжці має прізвисько Сорока. Фенолію натякає дівчинці, що той, кого Мо має вчитати для Каприкорна з книжки, — жахлива і страшна істота.

КАПРИКОРНОВА СЛУЖНИЦЯ

Вночі Вогнерукий і Фарид пробираються у Каприкорнове село і зустрічаються зі служницею, яку звати Реза. Вона німа, тому пише те, що хоче сказати, на аркушах паперу. Вогнерукий просить її дізнатися, де Капикорн ховає "Чорнильне серце". Реза повідомляє, що всі ключі тепер у Сороки, а не в Басти.

Фарид дізнається від Вогнерукого, що Резу вчитав 5 років тому з "Чорнильного серця" Даріус. Жінка двічі поривалася втекти, але це закінчувалося невдачею. Саме знімок Рези носив з собою Вогнерукий, а Фарид помітив, що донька Чарівновустого дуже схожа на цю жінку.

ТАЄМНИЦІ

Каприкорн допитує Мегі й Фенолію в церкві.письменник знає і розповідає про всіх усі таємниці Каприкорна, адже сам його створив. Це дратує Каприкорна, і він наказує вбити старого, та в останню хвилю, Фенолію бреше, що коли вбити його, то всі, кого він придумав, зникнуть.

З розповідей Фенолію Мегі дізнається, що Каприкорн називає себе так за науковою назвою сузір'я Козерога, під знаком якого він народився. Каприкорн приховує, що його батько простий коваль, а матір — служниця. Його серце чорне, як чорнило, і це навіть не серце, а чорний камінь.

МЕТА В КОЖНОГО СВОЯ

Фарид і Вогнерукий зупиняють машину Чарівновустого, коли він під'їжджає до Каприкорнового села. З Мо їхала Елінор. Тітка і Мо звинувачують Вогнерукого у тому, що Баста викрав Мегі та Фенолію, але цього разу вогнедув до цього не причетний. Цієї ночі він хотів викрасти книжку, і поява у селі Елінор та Чарівновустого могла йому зашкодити здійснити план. Тому Вогнерукий і Фарид зв'язують Мо та Елінор і ховають у своїй схованці.

У КАПРИКОРНОВОМУ БУДИНКУ

Фенолію та Мегі ув'язнили у колишній кімнаті Даріуса. Вікно у кімнаті було відчинене, але знаходилося надто високо, щоб втекти. Дівчинка хотіла втекти, поки Мо ще не спіймали.

ЛЕГКОВАЖНІСТЬ

Вогнерукий знову пробрався до Каприкорнового села, та цього разу замість Рези вийшла якась дівчина. За нею з'явилися Баста, Пласконіс і Мртола, яка минулої ночі підслухала розмову Вогнерукого і Рези. Вогнедува схопили і повели до церкви.

ТИХІ СЛОВА

Коли стемніло, Меґі спробувала втекти, але її одразу спіймали. Феноліо знаходить під своїм матрасом кілька книжок, які ховав тут раніше Даріус. Меґі бере "Пітера Пена і Венді" пошепки читає. Коли вона двічі повторює ім'я Дінь-Дінь, раптом у кімнаті з'являється фея. Феноліо вражений вмінням дівчинки. Та скоро Фею виявляє Баста і розуміє, що дівчинка має таке ж вміння, як і батько.

ПОКАРА ЗРАДНИКАМ

Дівчинку ведуть у церкву, і Каприкорн дізнається про її вміння. Тепер йому навіть не потрібний Чарівновустий. Каприкорн показує Меґі Вогнерукого та Резу, яких помітив у сітки. Обличчя Рези дівчинка не може розглянути, бо надто темно. Каприкорн насміхається зі зв'язку Вогнерукого з Резою. Коли він каже, що колись у Рези було волосся, мов щире золото, Меґі думає, що ця жінка може бути її мамою.

На післязавтра Каприкорн задумує влаштувати велике свято, на якому Меґі має вичитати ката з "Чорного серця", який вб'є Вогнерукого і Резу.

ЧОРНИЙ КІНЬ НОЧІ

Меґі знову замикають з Феноліо. Дівчинка дізнається від нього, що кат — це істота, страшніша за Каприкорна. Ката ще називають Привидом. Смертельний навіть дотик його пальців чи подих. Говорили, що Привид створений з попелу жертв Каприкорна і є безсмертним.

ФАРИД

Коли Вогнерукого спіймали, Чарівновустий та Еліно́р вмовили Фарида розв'язати їх. Хлопець домовився з ними, що спершу він сам піде на розвідку у село. З собою він прихопив Гвіна. Мо передав дочці записку, яку написав таємним шрифтом.

ПУШОК НА КАРНИЗІ

Зранку Даріус приносить дівчинці книжки, з яких вона має потренуватися вчитати ще когось. Від читця Меґі довідується, що Резу вчитав він. Вона вийшла з книжки випадково, там навіть не стояло її ім'я. Каприкорн вимагав, власне, якусь іншу жінку, а натомість перед ними раптом постала Реза. Вона була вродлива: золотисті коси, в очах смуток, але жінка не вміла розмовляти.

Меґі вчитує перед Мортолою олов'яного солдатика з казки Андерсена. Коли дівчинка була тільки з Феноліо, у вікні з'явився Гвін. Меґі гладила його і знайшла під нашийником записку від батька. Він писав, що все буде добре. Меґі написала батькові, що теж вміє вчитувати, а ввечері має оживити Привида, який уб'є Вогнерукого. Про Резу Меґі не згадала.

ТЕМНИЦЯ

Вогнерукого з Резою посадили у камері під церквою. У Рези в кишені була маленька свічка, папір і олівець, тож вони могли спілкуватися. Вогнерукому було жаль, що Реза постраждає через нього. На запитання Рези, хто така та дівчинка, Вогнерукий сказав, що дочка Чарівновустого і не приховував правди.

ФАРИДОВА РОЗПОВІДЬ

Фарид повертається до Чарівновустого та Еліно́р, розповідає усі новини і передає

записку. Мо дізнається, що дочка має таке ж вміння як він. Також Фарид розповідає, що Вогнерукий закоханий у Резу.

Поки Мо думає, що ж робити, Фарид показує чорні костюми для себе і нього. Хлопець вкрав їх у селі і навіть для Елінор прихопив сукню служниці.

ПОБРЕХЕНЬКИ ДЛЯ БАСТИ

Фенолію пише закляття і дає його Басті, переконуючи, що воно прибере Мртолу з його шляху, адже стара прибрала до рук усі справи. Забобонний Баста вірить письменнику і в подяку за закляття дає папір.

Мегі розуміє, що закляття не подіє, але Фенолію радіє, що виграв для себе час, а на папері відразу почав щось писати.

РОЗБУРКАНІ СЕРЕД НОЧІ

Вночі Фенолію закінчує писати історію зі щасливим кінцем для олов'яного солдатики. Тепер письменник хоче перевірити, чи можна голосом дівчинки і його словами змінювати історії. Він будить дівчинку і просить прочитати історію. Мегі читає історію Фенолію, і раптом солдатик зникає. Саме в цьому й полягала ідея Мо – змінювати історії. Він хотів забрати назад дружину: переписати "Чорнильне серце" так, щоб книжка віддала її сама. Тепер Фенолію вважав, що коли ця ідея таки спрацює, то можна в "Чорнильному серці" змінити усе. Він одразу сідає писати нову історію. За допомогою голосу дівчинки й своїх слів письменник хоче зробити так, щоб Привид учинив зовсім не те, чого сподівається Каприкорн.

САМА САМІСІНЬКА

Ввечері Мо і Фарид ідуть в село, а Елінор так хвилюється, що згодом вирішує піти за ними. Вона мало не попадається вартовим, та її рятує Мо. Усі троє знову у схованці. Мо розповідає, що зчинилася стрілянина, коли вони з Фаридом тікали з села, і хлопець отримав незначне поранення. Тепер Мо погоджуються з ідеєю хлопця влаштувати у селі пожежу, вона викличе метушню, під час якої можна спробувати врятувати Мегі.

Мо і Фарид лягають відпочити, а Елінор без їх відома відправляється в поліцейний відділок у сусідньому селі, щоб покликати на допомогу.

СОРОКА

У день страти Баста веде Мегі у кімнату Мртоли, бо саме стара зберігає і охороняє "Чорнильне серце". Книжка знаходиться у дерев'яній шабатурці з отруйними гадюками. Дівчинці наказують мовчки почитати потрібний розділ, щоб ввечері усе йшло як слід.

Мегі відмовляється читати, поки їй не розкажуть, що за стрілянина була вночі, адже вона хвилюється, що могли поранити батька. Мртола говорить, що вартів не вцілили, а Баста це підтверджує. Дівчинка просить дозволу востаннє побачитися з Вогнеруким. Мртола дозволяє, і Баста веде Мегі у склеп.

БАСТИНІ ГОРДОЩІ Й ХИТРОЩІ ВОГНЕРУКОГО

Нарешті Мегі добре бачить Резу і впізнає, що це її мама. Між Бастою і Вогнеруким зав'язується суперечка. Баста вирішує зайти в камеру і покарати Вогнерукого, залишивши йому ще кілька шрамів. Фокусник спритно ухиляється від ударів, а Реза

влучає у голову Басти камінцем. Вогнедуб відбирає у Басти ножа, тікає з реззою з клітки, а Басту замикає. Вогнерукий тікає, а Мегі залишається з мамою.

На крики Басти прибігають вартові. Вони не можуть звільнити Басту, бо ключі прихопив з собою Вогнерукий. Резу знову ув'язнюють, а дівчинку замикають з Феноліо.

ЕЛІНОР НЕ ЩАСТИТЬ

Елінор нарешті дісталася до селища, де був поліцейний відділок. Там її дуже скептично вислухали, а потім один з поліціантів поїхав з нею у Каприкорнове село, вдаючи, що викликав підмогу. Коли вони прибули, поліціант просто здав жінку Каприкорновим людям.

В ОСТАННЮ МИТЬ

Схованку Мо та Фарида обшуковують Каприкорнові люди, бо полюють на Вогнерукого, який втік. Та варта знаходить лиш речі та закривавлену хустину з рани Фарида. Хлопець і Мо сиділи в цей час у ямі, яку перед цим знайшов Фарид, і їх не знайшли.

ТЕНДІТНЕ СТВОРІННЯ

У цей час Вогнерукий переховується у Бастиному будинку. Там він знаходить ув'язнену під слоїком фею Дінь-Дінь, рятує її і годує. Вогнерукий вирішує зникнути звідси назавжди. Він нічим не може, бо нічим не може допомогти Мегі під час страти. Рези йому теж було жаль, але він нічого не міг зробити.

ПОТРІБНІ СЛОВА

У село все прибувають Каприкорнові люди, щоб побачити страту Рези, Елінор і Басти, якого теж вирішили покарати. Феноліо тим часом не перестає писати і ближче до вечора закінчує нову історію. Мегі дивується, що написаного вийшло на один-єдиний аркуш. Цей аркуш вона ховає у рукав білої сукні, яку наказала вдягнути Мортала.

ВОГОНЬ

Коли впали сутінки, Мо з Фаридом, вдягнені у чорні куртки, пробралися до Каприкорнового будинку і влаштували пожежу. Шукаючи сірники у наплічнику Вогнерукого (наплічник тепер належав Фариду), Мо знаходить знімок своєї дружини. Фарид пояснив, що саме в цю жінку закоханий Вогнерукий. Підпаливши будинок, Мо і Фарид тікають.

Стислий переказ скорочено, автор: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

ЗРАДА, ДОВГИЙ ЯЗИК І ДУРНИЙ РОЗУМ

На майданчику збирається багато людей. Тереза, Елінор і Баста сидять у клітці. На поміст виводять Мегі, Феноліо розміщують поблизу Каприкорна. Ватажок виголошує промову, між іншим каже, що люди в клітці мають померти за зраду, довгий язик і дурний розум. Раптом чути дзвін, який попереджує про пожежу. Каприкорн відправляє туди людей, потім показує клопоть закривавленої тванини і каже, що Чарівновустого і Фарида довелося вбити.

ПРИВИД

Мегі отримує наказ читати, та знову знімається тривога через пожежу. Каприкорн відправляє ще 10 людей на допомогу. Щоб дівчинка могла підкласти аркуш, Феноліо влаштовує виставу: протестує, щоб його книжку не використовували для знущання і вбивств. За цей час дівчинка дістає аркуш з-під рукава.

Мегі читає про неприступного, безсмертного і нещадного Привида, якого викликає не Каприкорн, а дівчинка. З'являється Привид, а Мегі продовжує читати про те, що він пригадує усіх, з чийого попелу його створили, пригадує увесь біль, усі страждання і вирішує помститися. Сорока хоче перешкодити дівчинці читати, але Даріус схоплює і тримає стару. Мегі тим часом читає далі. Їй лишається ще прочитати, що Привид вбиває Каприкорна, але вона вже не має сил. Та за її плечами з'являється Мо і дочитує: "І Каприкорн упав ницьма, а його чорне серце спинилося. І всі, хто разом з ним палив, грабував і вбивав, щезли, мов попіл, що його розвіяв вітер".

ПРОСТО ПОКИНУТЕ СЕЛО

Каприкорн гине, а з ним зникає більшість його людей. Мегі згадує, що на звороті аркуша залишилося кілька слів. Вона дочитує про те, що Привид розпався, а з нього воскресли усі, з чийого попелу він був створений: чоловіки, жінки, діти, собаки, коти, кобольди, феї й ще багато багато інших істот. Всі ці істоти наповнюють майданчик, але зникає Феноліо, очевидно, він помандрував у свою книжку. Та чомусь не зникають Баста та Мортала, вони тікають.

Нарешті у Мегі є батько і матір. Усі вирішують перебути цю ніч у селі разом з усіма тими, кого Феноліо вирвав з лабетів смерті.

ТУГА ЗА ДОМІВКОЮ

Вогнерукий досі перебував у селі і бачив усе, що відбулося. Тепер йому не було діла до Чарівновустого, його жінки і дочки. Його цікавила лише книжка, яку Чарівновустий сховав під куртку. Коли всі поснули під деревом, Вогнерукий підкрався і викрав книжку. Фарид, що був на чатах, попросив Вогнерукого взяти його з собою. Вогнедур довго відмовлявся, але хлопець пішов за ним. Вони забрали зі схованки Гвіна і пішли на південь.

ДОДОМУ

Зранку Мо виявляє, що книжки нема. Він розуміє, що вкрав її Вогнерукий, який ще й Фарида забрав з собою. Мегі шкодує, що Феноліо зник, але мама пише їй, що старий потрапив у досить непогану книжку.

Усі вирушають до домівки Елінор. Тітка бере з собою казкових істот, які погодилися жити у її будинку. Елінор просила й людей, але більшість із них схотіли лишитися в Каприкорновому селі. Скарбів з Каприкорнових підвалів їм мало вистачити надовго. У тітки оселилися 43 феї, 4 кобольди, 13 скляних чоловічків і Даріус.

Мегі була зовсім не проти оселитися з батьками у тітки. У наступні тижні Елінор об'їздила всю Європу і накупила багато книжок. З нею завжди був Даріус, а іноді до них приєднувався й Мо. Тоді Мегі лишалася у великому будинку вдвох із матір'ю. Тепер дівчинка боялася читати вголос. А однієї ночі вона сіла до столу й почала писати. Мегі

мала такий план: навчитися складати історії, як це робив Феноліо. Вона хотіла навчитися знаходити такі слова, які можна було б читати вголос матері, не потерпаючи, що з них хтось вийде і що той хтось дивитиметься на неї очима, сповненими туги за домівкою. Мегі поклала собі, що саме слова стануть її ремеслом. Як сказав одного разу Мо, писати книжки – це, крім усього іншого, ще й чародіяти.

Стислий переказ скорочено, автор: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу